

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010594
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šimková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1119010594.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Šimkovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a Ing. Mgr. Anny Prikrylovej, v trestnej veci obžalovaného G.. J.. V. Z., J., pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 1T/45/2019 zo dňa 22.05.2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.02.2026 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestský súd Bratislava I pod sp.zn. 1T/45/2019 dňa 22.05.2025 uznal obžalovaného G.. J.. V. Z., J. vinným zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) v lete roku 2013 poslal niekoľko mailov na Vysokú školu zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, n. o., Bratislava, Palackého 1, na mailovú adresu študijného oddelenia (B..S..sk) a mailovú adresu vedúcej kancelárie rektorátu (S.X..sk), ktoré odchádzali z jeho mailu (W..V..sk), v ktorých menom svojím alebo menom Matice rómskej, o. z. uviedol, že poškodený G.. P.. M.. J.. H.. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, ho sexuálne obťažuje, zorganizoval jeho fyzický prepad príslušníkmi kriminálnej polície PZ Sasinkova, ktorí sú absolventi uvedenej vysokej školy, ako aj z ďalších skutkov, ktoré poškodený nikdy nevykonal, a ktoré ho obzvlášť hrubým spôsobom diskreditujú medzi zamestnancami a študentmi uvedenej vysokej školy; v októbri 2013 zverejnil o poškodenom nepravdivé údaje aj v médiách, a to v SME, Pravda, SITA, v ktorých uvádzal, resp. obvinil poškodeného z rasových prečinov a obvinil ho aj z toho, že poškodený nechal napadnúť, resp. zbiť príslušníkmi Policajného zboru, čo sa nezakladá na pravde; dňa 22.08.2013 poslal do médií, tlačových agentúr, ako aj na rektorát Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety na adresu S..sk Tlačovú reakciu Matice rómskej na to, že poslanci uvažovali navrhnúť poškodeného za prezidenta, ktorá bola odoslaná znovu z jeho mailovej adresy W..V..sk, v ktorej o poškodenom uvádza, že údajne pácha trestnú činnosť, obvinil ho zo skutkov, ktoré nikdy nespáchal, uvádza, že poškodený morálne a charakterovo zlyhal; dňa 25.07.2013 napísal sťažnosť proti uzneseniu por. H.. G. Š., vyšetrovateľa Policajného zboru Bratislava II, ČVS: ORP-1005/1-OVK-B2-2013 a jeho pracovnému postupu, ktorú poslal opäť mailom na sekretariát rektora (S..sk) a na študijné oddelenie (B..S..sk), v ktorej o poškodenom tvrdí, že ho najmenej 20-krát sexuálne obťažoval; dňa 09.10.2013 zaslal opäť na sekretariát aj na študijné oddelenie mail z adresy W..V..sk Otvorenú výzvu Matice rómskej, v ktorej uvádza, že bol fyzicky prepadnutý na podnet poškodeného dvoma príslušníkmi kriminálnej polície z PZ Sasinkova, ktorí sú absolventi F. vysokej školy, ďalej uvádza podozrenia, že poškodený pácha ekonomickú, mravnostnú a inú trestnú činnosť, pričom zaslal aj sprievodný mail, v ktorom žiada predmetnú výzvu vydistribuovať medzi zamestnancov a študentov školy a zverejniť ju na dostupných

nástenkách; dňa 30.10.2013 odoslal dve SMS vedúcej študijného oddelenia Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety G. B. S., č. t. XXXX XXX XXX z čísla, ktoré má pani docentka uložené ako L. Z., v ktorých okrem podozrievania z klamstva a chrapúnstva uvádza, že mediálne rektora skompromituje, a že poškodený mu urobil zle, že mu spravil zo života peklo, nemôže si nájsť kvôli poškodenému prácu, klamstvo a chrapúnstvo sú poškodeného pracovnými metódami, píše o poškodenom ako o údajnom svätom homošovi, v druhej SMS píše, že mu Ježiš poradil, aby novinárom poskytol údaje o poškodeného údajnej nekalej činnosti, čím o poškodenom uviedol údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodí ho v zamestnaní, naruší jeho rodinné vzťahy, na základe ktorých sa poškodený neuchádzal o funkciu rektora Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce Sv. Alžbety, podstatným spôsobom bola zhoršená kvalita jeho rodinného života, takisto politické hnutie S. v roku 2013 na základe Tlačovej reakcie Matice rómskej upustilo od úmyslu nominovať poškodeného za kandidáta na post prezidenta Slovenskej republiky;

2) dňa 17.06.2014 o 21.28 hod. zaslal z mailovej adresy Z..M. správu v predmete popísanú ako „výzva adresovaná J.. H.. Y. F. na mailové adresy J..N..sk, H..B..N..sk pridelené odbornej asistentke Mikrobiologického ústavu Lekárskej fakulty Univerzity Komenského Bratislava K. H. B.Á., H..R..N..sk, pridelené sekretárke Mikrobiologického ústavu Lekárskej fakulty Univerzity Komenského Bratislava G. Z. s požiadavkou o odovzdanie prílohy správy - „Výzva na ukončenie dlhodobého hrubého zásahu do ľudských práv, znižovania ľudskej dôstojnosti, ohovárania a spoločenskej a odbornej difamácie osoby V. Z.“, a to J.. H.. Y. F., G., prednostovi Mikrobiologického ústavu Lekárskej fakulty Univerzity Komenského, Sasinkova 4, Bratislava, kde v uvedenej Výzve okrem iného uviedol, že „Práve Vy ste boli, ktorý ma neustále nie že ohováral, ale rovno špinil s veľkými vedrami výkalov, klamali ste na moju osobu rôzne nepravdy, kriminalizovali ste ma. Práve Vy ste to boli, ktorý ako priamy mi nadriadený ako vedúci na pracovisku, ste ma neustále sexuálne obťažovali, aby som Vám svoj penis dal do úst a do zadku a, že potom budem mať od Vás pokoj a budem sa mať dobre. Dokonca, som proti svojej vôli a to telefonoval aj s Vaším advokátom, ale ten mi iba povedal, že ma nepozná a nebude sa so mnou baviť. Presne Váš štýl jednania. Ale viem to pochopiť, pretože on má iné záujmy, ako ľudia, ktorí sa chcú mimosúdne dohodnúť. Za tých 10 000 Eur, ktoré mu zo školských peňazí platíte a údajne aj na škole zamestnávate jeho ženu, mu to stojí za to, aby k žiadnym dohodám neprichádzalo. Pritom z neoficiálnych informácií som sa dozvedel, že údajne osobne ste ma ošpinili u zamestnávateľa a žiadali ste ho, aby ma z práce rýchlo prepustili“, pričom už predtým mailom z 04.06.2014 z adresy „V. Z. (J..Z..M.) adresovaným Y..M..sk E.. A.. Y. Č., J.. do advokátskej kancelárie na Y. X/b Y. L., okrem iného uviedol údaj o homosexuálnom obťažovaní jeho osoby jeho priamym vedúcim nadriadeným na pracovisku, znemožnenie pracovať v jeho akademickom odbore, za chrbtom štvanie proti nemu rôznych ľudí a doslova špinenie jeho osoby, organizované fyzické prepadnutie jeho osoby a nebezpečné vyhrážanie sa mu dobitím a prizabitím v mene J.. H.. Y. F. atď.; následne dňa 20.11.2014 zaslal J.. H.. H. F., J., rektorovi Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, Námestie 1. mája č. 1, Bratislava list doručený dňa 28.11.2014, v ktorom okrem iného uviedol, že „Poškodený V. Z., viac ako 6-krát zaslal výzvu na uhradenie majetkovej ujmy, škody majiteľovi, štatutárnemu zástupcovi a rektorovi VŠZ a SP sv. Alžbety, n. o., Bratislava a to J.. H.. Y. F., G.. Posledná výzva o zaplatenie škody bola zaslaná Y.K. F. a to dňa 10.07.2014 na pracovisko Lekárskej fakulty UK. Taktiež poškodený viac ako 60 - krát aj ústne žiadal Y. F. o nápravu, uhradenie finančnej majetkovej škody, no Y. F. vždy iba ústne sľuboval, že mu škodu uhradí, ak poškodený vyhovie jeho osobným homosexuálnym požiadavkám, čo poškodený odmietol vykonať a naďalej odmieta.“, čím verejne o inom oznámil nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou poškodiť ho v zamestnaní a narušiť jeho rodinné vzťahy, na základe čoho tieto informácie preverovala disciplinárna komisia na rektoráte Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce Sv. Alžbety, n. o., ktorá konštatovala, že keďže ide o prvú sťažnosť na poškodeného, predvolá a dôrazne upozorní poškodeného, že pri opakovanej sťažnosti bude nasledovať kárne opatrenie vrátane možnosti okamžitého rozviazania pracovného pomeru.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 373 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výške 250 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom, ktoré odôvodnil vlastným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 01.12.2025 a tiež prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 02.12.2025.

Obžalovaný uvádza, že napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa, s extrémne závažným porušením zákonných ustanovení, ktorými sa malo zabezpečiť náležité objasnenie veci, právo obhajoby, právo na slobodu slova a vyjadrovania, právo na úsudok, názor a informácie, výkon spravodlivého a zákonného súdneho procesu pred nestranným, neutrálnym samosudcom, súdom, bez zákonne ustanoveného postupu preukázania dvojito súbežného spáchania v podstate 3 krát tých absolútne istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkov v nejasných obrysoch, bez preukázania konkrétneho zavinenia v zmysle Trestného zákona, bez uvedenia konkrétnej formy zavinenia, t.j. škody na konkrétnych osobnostných právach trojnásobne súbežne poškodeného bez zákonného preukázania 3 krát v podstate v tých istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkoch v nejasných obrysoch, v dvojito súbežne vedených trestných konaní na súde prvého stupňa aj pod sp. zn. B2-6T/16/2019, v podstate 3 krát o tých istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkoch v nejasných obrysoch, bol tretí krát extrémne nespravodlivo bez opory v práve, právne nedôvodne, iba na podklade procesnoprávneho vzťahu, inkvizičné uznaný za vinného zo spáchania zákonne nepreukázaného prečinu ohováranie podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, do ktorého boli svojvoľne účelovo vložené všetky tie v podstate isté účelovo vymyslené fiktívne skutky v nejasných obrysoch, ako tomu bolo v prípade priestupkového konania vedeného na Okresnom úrade Bratislava súbežne v konaní vedenom na súde prvého stupňa pod sp. zn. B2-6T/16/2019. V obdivoch uvedených konaniach bolo už rozhodnuté vo veci samej.

Súd prvého stupňa na etnickom a spoločensky statusovom podklade obžalovaného dvojito extrémne nespravodlivo, nezákonne bez opory v práve potrestal na peňažný trest vo výške 250 eur. Rovnako podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súdom prvého stupňa bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku neuviedol právnu argumentáciu odôvodnenia vykonania dôkazov absolútne tých istých, rovnakých, ktoré predtým boli opakovane 2 krát už vykonané iným spôsobom vo vyššie uvedených trojito vedených konaniach, 5 krát v podstate o tých istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkoch, v nejasných obrysoch, ktoré z civilných konaní boli svojvoľne účelovo vložené okrem zločinu vydieranie, prečinu nebezpečné prenasledovanie aj do prečinu ohováranie.

Odvolanie obžalovaného preto smeruje proti výroku o vine a treste a to najmä pre jeho zjavné a) absolútne vymknutie ústavnej akceptovateľnosti a ústavnej legitimity súbežne ústavnému princípu *Ne bis in idem*: "Nikoho nemožno potrestať pre ten istý skutok dvakrát", o ktorom v ostatnom čase orgánmi štátu, právne preukázateľne už bolo, a to 4 krát, rozhodnuté vo veci samej, čo ako právny fakt zo strany súdu prvého stupňa, bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia, bolo absolútne bezohľadne nespravodlivo prehliadané, ignorované, b) závažné dôvody uvedené v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku ako zákona v platnom znení.

Napadnutý rozsudok obžalovaný vníma a považuje za extrémne závažne ústavne neakceptovateľný bez ústavnej legitimity. Zjavne nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky ako ústavne právneho a demokratického štátu, Európskej únie, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd vrátane občianskych a politických. Zjavne sa javí ako svojvoľný, neobhájitelný, nezákonný, nepreskúmateľný pre jeho neurčitosť, bez opory práva. Písomné odôvodnenie rozhodnutia zjavne zaznamenáva znaky nedostatočného, nepresvedčivého, nejasného, nezrozumiteľného, zmätočného odôvodnenia dôvodov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie o jeho vine. Argumentáciu, ktorú súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení súdneho rozhodnutia, táto zjavne zaznamenáva znaky zákonnými dôkazmi nepreukázaných údajov a vzájomného odporujúceho odôvodnenia. V súhrne nespĺňa požiadavku vnútornej nerozpornosti, rovnako ani požiadavku, aby argumenty súdu uvedené v rozhodnutí podporovali záver úvah súdu prvého stupňa. Z jeho odôvodnenia zrozumiteľne a presvedčivo nevyplýva, prečo súd prvého stupňa aplikoval citované ustanovenie právneho predpisu a prečo ho v konkrétnych účelovo vymyslených, nepravdivých okolnostiach vykladal práve tým spôsobom, ktorý uviedol.

Obžalovaný opakuje, že dvojitém rozhodnutím o jeho dvojitej vine, 5 krát v podstate v tých istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkoch v nejasných obrysoch v zákonne nepreukázanom žalovanom prečine, vydaním napadnutého rozsudku a jeho písomným odôvodnením rozhodnutia v priamom následku nastal

stav nenaplnenia požiadavky spravodlivého a zákonného procesu (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08, I. ÚS 118/08, Článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Článok 6 ods. 1. Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd, atď).

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa neuviedol právnu argumentáciu odôvodnenia:

- a) neposkytnutia mu súdnej ochrany pred svojvoľným a nezákonným konaním a rozhodovaním o veci orgánmi činnými v trestnom konaní Bratislava I, pre ktorých závažnosť už musel do tohto dvojito vedeného konania vstúpiť Generálny prokurátor Slovenskej republiky svojím záväzným rozhodnutím, pred časťou osôb so statusom verejného činiteľa z prostredia toxického systému našich politicky a moc vykonávajúcich elít, ktoré v pozadí dvojito vedeného trestného konania osobnými ľstivými postupmi účelovo udržiavali pri živote na súde prvého stupňa toto dvojito vedené konanie a svojím vplyvom a vzťahmi skrze svoje osobné záujmy ovplyvňovali konanie a rozhodovanie vo veci samej v jeho neprospech, čo bolo prejavované aj vo forme vyjadrovanej extrémnej svojvôli samosudcu, čo zakladalo dôvodnosť mať závažné pochybnosti o jeho osobnej spôsobilosti, ochote rozhodovať o veci samej v súlade s verejným záujmom, spravodlivo a zákonne,
- b) nerešpektovania jeho práv ako obžalovaného osobitne na obhajobu, prezumpciu neviny, nediskrimináciu v trestnom konaní, rovnosť v ľudskej dôstojnosti i v právach, rovnosť strán v dvojito vedenom súdnom trestnom konaní, ktoré v skutočnosti neboli kontradiktórnymi konaniami, ale iba inkvizíčnými súbežne slobodu slova a vyjadrovania, úsudok - názor, informácie v trestnom konaní - predloženie pred neho zákonné dôkazy bez závažných pochybností vierohodne preukazujúcich jeho dvojité trestnú vinu v tom istom účelovo vymyslenom fiktívnom skutku v nejasných obrysoch, ktorého spáchanie, zavinenie a spôsobenie konkrétnej škody v zmysle zákona v skutočnosti nemal za právne preukázanú,
- c) nezájmu o náležité zistenie skutkového stavu veci a nežiadania od 5 násobne súbežne poškodeného v podstate v tých istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkoch v nejasných obrysoch, aby zákonným postupom pred súdom preukázal spôsobenie mu konkrétnej škody na jeho osobnostných právach v zmysle zákona,
- d) ostávania so žalobou, prokurátorkou v pojednávacej miestnosti po skončení pojednávania a prejednávania s ňou vec a taktiku ďalšieho pojednávania hlavného pojednávania, čo závažne negatívne ovplyvňovalo jeho konanie a rozhodovanie vo veci samej s nerešpektovaním jeho práv a doslova poškodzovaním ho v celom súdnom trestnom procese v mene súdu prvého stupňa, ktorý zjavne zaznamenával znaky súdnej svojvôli, nespravodlivosti a nezákonnosti, čo podľa jeho vnímania, úsudku v konaní a rozhodovaní o veci neočakával u samosudcu, ktorý je synom uznávanej súdnej autority,
- e) svojho osobného záujmu na prekrytí nezákonného a svojvoľného konania orgánov činných v trestnom konaní Bratislava I a časti osôb so statusom verejného činiteľa z prostredia toxického systému našich politicky a moc vykonávajúcich elít, resp. čo u neho bolo skutočnou motiváciou k takémuto konaniu,
- f) svojej aktivity ako nahradenia pasivity, nečinnosti žaloby na hlavnom pojednávaní,
- g) založenia viny obžalovaného na podklade ústavne neprijateľnej prezumpcie nepravdivosti, klamstva poškodeného bez zákonného preukázania, ktorú právne preukázateľne nemal za preukázanú zákonnými dôkazmi,
- h) nerešpektovania zákonných dôkazov o nevine obžalovaného, ktoré preukázateľne vo veľkom počte doručil súdu,
- i) podporovania vymýšľania a klamaní, ktoré súd prvého stupňa právne preukázateľne nemal podložené ani jedným zákonným dôkazom,
- j) v napadnutom rozsudku odvolávanie sa na obdobie rokov 2013 - 2014, keď v roku 2015 do dvojito vedeného predsúdneho dvojito vedeného trestného konania už musel vstúpiť Generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý pre závažnú svojvôľu, arbitrárnosť, nezákonnosť policajta a dozorujúcej prokurátorky preukázateľne zrušil predmetné policajné obvinenie,
- k) prenesenia dôkazného bremena obžalovaného,
- l) absolútneho znemožnenia skutočne, efektívne a zákonne uplatňovať právo na obhajobu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného poriadku. Všetky svedecké výpovede vykonané v predsúdnom trestnom konaní boli vykonané v rozpore so zákonne ustanoveným postupom a právom obvineného na kontradiktórny proces. V skutočnosti bolo obžalovanému absolútne znemožnené byť prítomným na tajných či netajných niekoľko násobne vykonaných výsluchoch svedkov v predsúdnom trestnom konaní, čo zo strany súdu prvého stupňa, bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia, na hlavnom pojednávaní bolo zjavne ignorované a možnosť kontradiktórneho konania aspoň na hlavnom pojednávaní vykonávajúceho dokazovanie výsluchmi svedkov súd prvého stupňa rovnako absolútne znemožnil prejavovanou svojvôľou ľstivého postupu vyvíjaného nátlaku na svedkov, aby iba potvrdili

to, čo uviedli v predsúdnom trestnom konaní bez jeho súhlasu s čítaním ich výpovedí z policajných zápisníc a jemu na položenie otázky svedkovi súd vymedzil čas tesne pred obedom, na ktorý sa ponáhal spoločne so žalobou. Rovnako žaloba bez jeho súhlasu ako obžalovaného za prikyvovania hlavou samosudcu zmätočne čítala celé state zo zápisníc o výsluchov svedkov, ktoré svojim obsahom nevytvrdili k žalovanému skutku, čiže v skutočnosti mali nulovú hodnotu vo vzťahu k účelovo žalovanému prečinu.

Rovnako dáva obžalovaný do pozornosti odvolacieho súdu, že tak ako v dvojito vedenom predsúdnom trestnom konaní, tak rovnako na hlavnom pojednávaní, ani jeden z vypočúvaných dopredu ovplyvnených svedkov ako podriadených zamestnancov poškodeného, bez zákonného preukázania sa nevyjadril k dvojito žalovanému piaty krát v podstate tomu istému účelovo vymyslenému fiktívnemu skutku v nejasných obrysoch, čoho následkom nastal stav, že ani na hlavnom pojednávaní obžalovaný sa nedozvedel, z čoho konkrétneho sa mal vyvinúť, keď dopredu vybraní a následne poškodeným bez zákonného preukázania priamo v zamestnaní ovplyvnení svedkovia z radov jeho podriadených zamestnancov, sa k predmetnému skutku v skutočnosti nevyjadrili a súd prvého stupňa bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia odmietol pred obžalovaného predložiť zákonné dôkazy o jeho vine, napriek dôvodnému namietaniu obžalovaným, ktoré zo strany súdu prvého stupňa nebolo rešpektované, rovnako ako nerešpektované jeho práva na obhajobu, na informácie v trestnom konaní vo veci predloženia mu zákonných dôkazov o súbežnom spáchaní dvojito žalovaného toho istého účelovo vymysleného fiktívneho skutku v nejasných obrysoch, o jeho konkrétnej vine, dokonca súd prvého stupňa bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia odmietol uviesť konkrétne zavinenie obžalovaného a rovnako konkrétnu formu zavinenia, čo sa obžalovaný javí ako R. a D. 50. roky bývalého 20. storočia, keď súd v Prahe súdil a odsúdil nevinnú G. H. P. a mnohých ďalších pre ich vyjadrované názory a uplatňovanie základných ľudských práv a slobôd.

Ďalej obžalovaný uvádza, že dvojito rozhodnutú vinu súdom prvého stupňa v podstate v súbežne v tom istom, súd prvého stupňa o nich rozhodol v podstate na podklade absolútne rovnakých nezákonných dôkazov, ktoré právne preukázateľne boli mocensky neoprávnene zobrazené z:

a) 2-ch tajných policajných technických vyšetrovacích spisov v tajnosti založených a vedených na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava II pod ČVS: ORP - 1005/1-VYS-B2-2013 ŠA na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave I pod ČVS: ORP-75/1-VYS-B1-2015 PA. Obidva tajné vyšetrovacie technické spisy boli o tom istom účelovo vymyslenom fiktívnom skutku v nejasných obrysoch právne kvalifikovaného prečin ohováranie, do ktorých nahliadnutie bolo obžalovanému odmietnuté bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia, do tajného vyšetrovacieho policajného spisu vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava I, policajt, vyšetrovateľ PZ H. K. J. vykonal značne veľký počet tajných policajných nekontradiktórnych výsluchov svedkov a vydal do neho aj druhé policajné obvinenie, do tajného policajného technického vyšetrovacieho spisu vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava II, policajt, vyšetrovateľ PZ X. G. Š. rovnako do tajného spisu vykonal tajné policajné výsluchy tých istých svedkov, ktorých vypočúval aj vyšetrovateľ J. H. K. J., tajné policajné výsluchy sú dokonca ako zápisnice z výsluchu svedka oficiálne dokumentačne personalizované v trestnom spise vedenom na súde pod sp. zn. B1-1T/45/2019 a na hlavnom pojednávaní bez jeho súhlasu samosudca z nich čítal celé state s cieľom pripomenúť svedkom, čo povedali v predsúdnom trestnom konaní, tieto tajné policajné výsluchy súd legalizoval ako zákonné výsluchy bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia súbežne,

b) dvoch súdnych spisov vedených na civilnom Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-4C/195/2013 a pod sp. zn. B1-4C/126/2014 v občianskoprávných konaniach v súkromnoprávnom vzťahu upraveného platnou pracovnou zmluvou medzi pánom profesorom Y. F. ako zamestnávateľom a obžalovaným ako fyzickou osobou. V obidvoch občianskoprávných konaniach v súkromnoprávnom vzťahu, pán profesor Y. F. bol právne preukázateľne dôvodne žalovanou procesnou stranou ako zamestnávateľ, vrcholový predstaviteľ: rektor, štatutárny orgán, majiteľ inštitúcie súkromnej Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave, n. o, išlo o spor v pracovnoprávnom spore o vyplatenie odpracovanej mesačnej výplaty zamestnanca za obdobie 5 rokov vo výške 45 324,90 EUR podľa platného, všeobecne záväzného vnútorného predpisu zamestnávateľa Odmeňovací poriadok, súbežne spor na ochranu osobnosti o vyplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 100 000 EUR za v mediálnom a zamestnávateľskom prostredí šírenie, uvádzanie vymyslených, klamlivých, nepravdivých kriminalizujúcich údajov o osobe obžalovaného ako o podriadenom zamestnancovi pre účely diskreditácie v očiach Nerómskych kolegov na pracovisku, študentov školy, potencionálnych zamestnávateľov obžalovaného,

c) zo súdneho trestného spisu vedeného na Mestskom súde Bratislava I, pod sp. zn. B2-6T/16/2019. Išlo o dvojito vedené trestné konanie v tom istom účelovo vymyslenom fiktívnom skutku v nejasných obrysoch, ktorý v ostatnom čase už bol rozhodnutý vo veci samej v súbehu v priestupkovom konaní vedenom na Okresnom úrade Bratislava, ktoré sú iba pre účely ich označenia odlišné iba účelovou právnou kvalifikáciou, ktorú svojvoľne účelovo dopredu vybrali z osobitnej časti Trestného zákona a následne do nich svojvoľne účelovo vložili absolútne ten istý účelovo vymyslený fiktívny skutok v nejasných obrysoch, ktorý následne s absolútnou absenciou zákonných dôkazov svojvoľne účelovo právne kvalifikovali ako dokonaný zločin vydieranie súbežne dokonaný prečin nebezpečné prenasledovanie z osobitného motívu v súbežnom konaní vedenom na súde I. stupňa pod sp. zn. B2-6T/16/2019, samosudca: E.. J. E. a v súbežnom dvojitom konaní vedenom na súde pod sp. zn. B1-1T/45/2019 (4T), samosudca: E.. L. P. ako dokonaný prečin ohováranie - v oboch súbežne vedených trestných konaniach pán profesor Y. F. má postavenie 5 krát poškodeného bez zákonného preukázania spôsobenia mu konkrétnej škody v tomto prípade na jeho osobnostných právach v zmysle platného zákona, ktorých ochranu v zmysle Občianskeho zákonníka si neuplatňoval na civilnom súde najmä z obavy predloženia zákonných dôkazov o porušení jeho osobnostných práv, čo v prípade dvojito vedených trestných konaní orgány činné v trestnom konaní od neho nevyžadovali pre jeho extrémne silnú spoločenskú autoritu s extrémne silným vplyvom v prostredí toxického systému našich politicky a moc vykonávajúcich elít, čo v súhrne orgánom štátu nebránilo obviniť obžalovaného iba na podklade účelovo vykonštruovaného procesnoprávneho vzťahu za účelom dvojito súbežne vedených trestných konaní 5 krát, v podstate 5 krát o tých istých účelovo vymyslených fiktívnych skutkoch v nejasných obrysoch s absolútnou absenciou zákonných dôkazov, o ktorých v ostatnom čase bolo súbežne rozhodnuté vo veci samej už 2 krát, súbežne ako občana tretej kategórie s nežiaducimi etnickými znakmi extrémne ho šikanovať s extrémnym strpčovaním mu života v Slovenskej republike ako ústavne právnom a demokratickom štáte cieľom: prostriedkami štátnej trestnej represie dosiahnuť stav účelovej kriminalizácie jeho osoby pre účely absolútnej diskreditácie podľa osobného želania nevráživo systémovo zaujatého pána profesora Y. F. ako jeho zamestnávateľa, právne preukázateľne dlžného mu jeho peniaze vo forme odpracovanej mesačnej výplaty zamestnanca na podklade platnej pracovnej zmluvy, čo v súhrne dosahovali vo forme nezákonného zatvorenia obžalovaného do 5 mesačnej väzby ako výkonu trestu v súbehu ponížujúceho zaobchádzania s ním napríklad, ako tomu bolo v priamom kontakte s policajtom, vyšetrovateľom J. H.. K. J. z Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I uskutočňovaného priamo na predvolanom policajnom výsluchu ešte ako svedka, postupom policajného ponížujúceho zaobchádzania s obžalovaným, postupom znevažovania jeho ľudskej dôstojnosti na etnickom podklade: namiesto oficiálneho priezviska oficiálne uvedeného v platnom Občianskom preukaze občana Slovenskej republiky ako ústavne právneho a demokratického štátu a to znevažujúcim oslovovaním obžalovaného „ty cigánsky asociál a súbežne s takýmto oslovovaním sa mu tento policajt agresívne vyhrážal hrozbou policajnými kovovými putami priviazania o radiátor v jeho zanedbanej a špinavej kancelárii a pod touto hrozbou agresívne vynucoval od obžalovaného podpísanie priznania,

čo v súhrne toto dvojito vedené trestné stíhanie - trestné konanie bolo právne preukázateľne extrémne kontaminované excesmi extrémnej svojvôle a nezákonného konania orgánov činných v trestnom konaní Bratislava I, následne súdom prvého stupňa, závažnými podstatnými chybami, závažnými neodstrániteľnými prietahmi, závažným porušovaním ustanovení, ktorými sa malo zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby vrátane uvedených v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného poriadku ako zákona v platnom znení.

Ďalej obžalovaný uvádza, že podľa ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku „ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú“..., boli získané nezákonným postupom, majú nulovú výpovednú hodnotu pre dvojité konanie, ani jeden svedok sa nevyjadril k žalovanému tomu istému, rovnakému fiktívnemu skutku s nejasnými obrysmi, nebol vyprodukovaný ani jeden zákonný dôkaz o spáchaní toho istého, rovnakého fiktívneho skutku s nejasnými obrysmi, atď.

„Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie dôkazov v prospech obžalovaného, ktoré 2x písomne súdu navrhol a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.“. Niektoré významné a závažné z vyššie uvedených obsahových náležitostí v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa zjavne absentujú. Súd neuviedol dostatočne jasne a zrozumiteľne, akými

okolnosťami bol v skutočnosti vedený pri rozhodovaní o predmetnej trestnej veci vo veci samej a rovnako neuviedol vzájomnú súvislosť medzi skutočne vykonanými dôkazmi a účelovou vinou obžalovaného. Záver o vine obžalovaného vychádza najmä z osobného záujmu samosudcu na výsledku v jeho neprospech, ktorý bol podložený na podklade časti osôb so statusom verejného činiteľa, ktorí majú dodnes väzby na toxický systém našich politicky a moc vykonávajúcich elít. Konaním a rozhodnutím vo veci samej súdu prvého stupňa, sa obžalovaný cíti extrémne poškodeným na základných ľudských právach a slobodách, vrátane občianskych a politických. Cíti sa exemplárnym príkladom toho, ako ľahké je u nás extrémne silnou spoločenskou autoritou s extrémne silným vplyvom v prostredí toxického systému našich politicky a moc vykonávajúcich elít, iba pre peniaze, zneužiť prostriedky štátnej trestnej represie pre účely kriminalizácie nevinného osoby, ktorá má byť znevážená, diskreditovaná toxickým systémom našich politicky a moc vykonávajúcich elít.

Obžalovaný je dôvodne a oprávnene presvedčený o tom, že v skutočnosti jeho dôvodné a oprávnené uplatňovanie základných ľudských práv a slobôd vrátane občianskych a politických v občianskoprávných konaniach v súkromnoprávnom vzťahu toto právne preukázateľne nezaznamenávalo zákonne ustanovené obligatórne všetky znaky prečinu ohováranie v zmysle Trestného zákona v platnom znení. Je toho názoru, že dostatočne vierohodne to potvrdzuje fakt, že 3 násobne poškodený v tom istom bez zákonného preukázania, v žiadnom z opisovaných skutkov v predmetnej nezákonnej zmätočnej obžalobe, reálne nemohlo spôsobiť zníženie dôstojnosti 3 násobne poškodeného bez zákonného preukázania alebo jeho vážnosti v spoločnosti, nakoľko žalobca nevyvrátil údajné nepravdivé tvrdenia obžalovaného, neoznačil jeho konanie za vo veľkej miere závažné, ako ani neosvedčil naliehavý právny záujem na vyslovenie takéhoto určenia, iba pre peniaze dlžné obžalovanému, účelovo prejudikoval domnelé fakty, ktoré v súdnom konaní ako dôkaz nemôžu obstáť ak je obžalovaný Neróm.

V celom súbežne viacnásobnom vedenom konaní, 5 krát v podstate o tom istom, účelovo vymyslenom fiktívnom skutku v nejasných obrysoch, v skutočnosti v podstate išlo iba o peniaze, ktoré obžalovanému bol poškodený bez zákonného preukázania právne preukázateľne dlžný vo forme odpracovanej mesačnej výplaty zamestnanca, ktoré bez uvedenia právnej argumentácie odôvodnenia zákonným postupom nechcel obžalovanému vyplatiť ako podriadenému zamestnancovi, čím v následku nastal stav, že svoje zamestnanecké práva s oprávnenými mzdovými nárokmi sa musel obžalovaný domáhať v občianskoprávných konaniach v súkromnoprávnom vzťahu upraveného platnou pracovnou zmluvou v pracovnoprávnom spore a spore na ochranu osobnosti, čo v súhrne poškodený bez zákonného preukázania vnímal ako dôvod na účelovú kriminalizáciu jeho osoby, ktorou sledoval absolútnu diskreditáciu osoby obžalovaného v očiach Nerómskych kolegov a Nerómskych študentov, čo sa mu aj podarilo so zatvorením ho do 5 mesačnej nezákonnej väzby - od 26.09.2018 do 26.02.2019.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti trpí napadnuté rozhodnutie v celistvosti nedostatkom skutkových a právnych záverov, v dôsledku čoho vykazuje znaky arbitrárneho rozhodnutia a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. O arbitrárne alebo zjavne neodôvodnené rozhodnutie všeobecného súdu ide vtedy, ak je založené na zrejmom a neopodstatnenom vybočení zo štandardov výkladu práva, ktoré sú v súdnej praxi všeobecne rešpektované a jeho východiskom by bola nepredvídateľná interpretačná svojvôľa. Práve k takémuto aplikačnému excesu, ktorým boli porušené základné zásady Trestného poriadku a najmä, spôsobilému založiť porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý a zákonný proces pred nestranným samosudcom, súdom, v posudzovanej veci došlo.

Obžalovaný opakuje, že v právnom a demokratickom štáte je ústavne neprijateľné, aby súbežne rozhodnutá dvojité vina v súbežne vedených dvoch trestných konaniach v rámci 5 súbežne vedených konaní v podstate o tom istom účelovo vymyslenom fiktívnom skutku v nejasných obrysoch, bola súdom založená iba na osobnom želaní extrémne silnej spoločenskej autority s extrémne silným vplyvom v prostredí toxického systému našich politicky a moc vykonávajúcich elít, len aby sa dosiahla jej osobná spokojnosť, lebo mal peniaze, vplyv a možnosti vybaviť rôzne motivačné nedostatkové proti služby, o ktoré prejavoval značný počet osôb so statusom verejného činiteľa.

Obžalovaný zastáva názor, že súd prvého stupňa svojim súbežne vedeným dvojitým trestným konaním v súhrne 5 krát v podstate o tom istom účelovo vymyslenom fiktívnom skutku v nejasných obrysoch, s nerešpektovaním jeho práv ako obvineného, obžalovaného súbežne s nedostatočne odôvodnením vydaného rozhodnutia o vine bez ústavnej legitimacy, čoho v dôsledku nastal stav, že v skutočnosti

obžalovaný nemal ani možnosť reálne, efektívne a zákonne uplatňovať právo na obhajobu, pretože ani z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa sa nedozvedel, čo sa mu konkrétne kládlo za vinu, čím súd prvého stupňa procesne extrémne závažne pochybil, čo predstavuje závažný dôvod na zrušenie celého napadnutého rozsudku, zjavne ústavne nelegitímneho.

Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku v zmysle zásady ne bis in idem.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie odôvodnil tým, že obžalovaný počas celého vyšetrovania ako aj súdneho konania sa cíti nevinný. Svoju vinu odmieta, potvrdzuje len to, že s poškodeným nebohým F. mali pracovno-právne problémy, ale tieto problémy vyriešili dohodou. Obžalovaný vo veci vypovedal a zásadne poprel, že by on bol tou osobou, ktorá rozširovala skutočnosti uvedené v obžalobe. Všetci svedkovia, ktorí boli vo veci vypočutí potvrdili, že dostali maily o poškodenom F., uviedli aj mailové adresy, ale nevedeli presne určiť, kto tieto maily napísal. Niektorí si pamätali obsah mailov, ale keďže tomu neverili, nebrali obsah vôbec vážne. Vefa svedkov si obsah mailov ani nepamätali. V celej veci absentuje aspoň jeden priamy dôkaz, ktorý by na 100% ukazoval, že tieto maily písal práve obžalovaný V. Z.. Môže sa zdať, že to boli adresy, ktoré používal práve obžalovaný, ale tento kategoricky odmietol a poprel a žiadny priamy dôkaz sa nepodarilo zadovážiť do spisu. Všetko sú to len nepriame dôkazy, ktoré ukazujú na obžalovaného, keďže vyšetrovateľ nikoho iného ani nehľadal, ani sa o to nepokúsil. Vo veci bolo vykonaných mnoho výsluchov, avšak tieto nevedli k tomu, aby bolo so 100% istotou potvrdené, že sa konania, uvedeného v obžalobe dopustil obžalovaný V. Z..

Na základe vyššie uvedeného obhajoba žiada o zrušenie rozsudku a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Prokurátor ani poškodená nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Vec bola odvolaciemu súdu predložená dňa 15.01.2026.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je predčasné.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že dňa 09.08.2019 bola na Okresný súd Bratislava I podaná obžaloba na obvineného G.. J.. V. Z., J.. v bodoch 1) a 2) pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Súd prvého stupňa vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného, svedkov H.. V. F., A.. H. F., Z. F., A.. C.. H. F., C. S.Ú., J.. E. L., J., H.. A.. H. R., H.. R. V., J. G., E.. G. R., H.. A. H., K.. H. B., G. Z., J.. H.. H. F.K., J.. G.. A.. C. G., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka A.. C.. K. L. z prípravného konania a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že celé trestné konanie je účelovo vykonštruované tak, ako aj vo veci vydierania a nebezpečného prenasledovania vedeného pod sp. zn. B2-6T/16/2019, pričom obe veci sú prepojené, ide v zásade o rovnaké skutky, len iné názvy trestných činov. Celé stíhanie je vykonštruované len preto, že si ako podriadený Róm dovolil uplatniť článok 46 Ústavy, kedy podal žalobu na vyplatenie mzdy za prácu vykonávanú v období máj 2008 až máj 2023. Asi 10 krát poškodeného prosil, aby mu dal riadny plat, mal mať plat 295,50 eur mesačne a zvyšok zo sumy cca. 1600 eur si mal nechávať poškodený, dokonca aj so stravnými lístkami. Preto podal spomínanú civilnú žalobu,

aby mu bola vyplatená mzda a zároveň žalobu na ochranu osobnosti za jeho klamlivé výroky na jeho osobu. Súdená suma bola cca 45.000 eur, ale pod tlakom a hrozby a rizika opätovného vzatia do väzby obžalovaný pristúpil na mimosúdnu dohodu, kedy mu bola vyplatená suma 15.000 eur. V tejto dohode sa poškodený okrem iného aj zaviazal, že prestane o ňom šíriť lži. Nikdy by si nepomyslel, že poškodený sa uchýli k takým klamstvám, ktoré následne ani v priebehu prípravného konania preukázané neboli. Všetky skutkové okolnosti, ako sú opísané v obžalobe, sú nepravdy, pričom obžalovaný poukázal najmä na nezákonnosť prípravného konania.

Obžalovaný v podanom odvolaní namietal predovšetkým porušenie zásady ne bis in idem poukazujúc na konanie vedenom na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B2-6T/16/2019. I napriek tomu, že obžalovaný už dňa 20.02.2020 v reakcii na výzvu podľa § 240 Trestného poriadku, ako aj vo svojich ďalších podaniach adresovaných súdu prvého stupňa, ale aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, na porušenie tejto zásady poukazoval, súd prvého stupňa sa s týmito námietkami obžalovaného nevysporiadal. Jedná sa pritom o otázku, ktorá je pre rozhodnutie o obžalobe rozhodujúca a bez vyriešenia otázky, či nastala prekážka res judicata, nemožno konštatovať súlad napadnutého rozsudku so zákonom.

Z predloženého spisového materiálu pritom vyplýva, že na obžalovaného G.. J.. V. Z., J.. bola pod sp. zn. 1Pv 239/18/1102 dňa 14.02.2019 podaná obžaloba vedená na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B2-6T/16/2019 pre zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. e) ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

od presne neustáleného dňa roku 2012 do 26.09.2018 pravdepodobne z miesta K. N.. Č.. X Y. L. podstatným spôsobom zhoršuje kvalitu života, zdravia a spôsobuje narušenie vzťahov v rodine aj zamestnaní poškodeného J.. H.. Y. F., G.. prostredníctvom podávania účelových trestných oznámení a civilných žalôb, rozosielaním hanlivých listov na rôzne inštitúcie, obviňovaním a očierňovaním v úmysle zdiskreditovať poškodeného J.. H.. Y. F., G., čím ho obmedzuje v obvyklom spôsobe života a taktiež ho núti aby konal tým, že požaduje vyplatiť sumu 80.000,-€ ako „odškodné za spôsobenú traumu a dlhodobú nezamestnanosť“, požaduje uzatvorenie pracovného pomeru bez skúšobnej doby na dobu 6 rokov s výškou platu 1200,- € bez možnosti prepustenia, žiada „stiahnuť“ trestné oznámenia, uhradiť exekučné poplatky za nesplácanie úveru, doplatiť 45.324,90 € ako doplatok mzdy a verejne sa ospravedlniť za „diskrimináciu“, uvedené požiadavky zasiela poškodenému ako aj jeho rodinným príslušníkom bez akéhokoľvek právneho titulu prostredníctvom e-mailov, od poškodených taktiež požaduje vyplatenie súm a to od poškodenej G.. H.. V.É. F., J.. sumu vo výške 50.000,- € a od poškodeného A.. H. F. sumu vo výške 40.000,-€ ako „odškodné za spôsobenú traumu a dlhodobú nezamestnanosť“, čím vzbudzuje u poškodeného J.. H.. Y.K. F., G., poškodenej G.. H.. V. F., J.. a poškodeného A.. H. F., dôvodnú obavu o ich zdravie a podstatným spôsobom zhoršuje kvalitu ich života, núti ich k finančnému plneniu, pričom podmieňuje splnenie týchto požiadaviek od poškodeného J.. H.. Y. F., G., ako aj jeho rodinných príslušníkov tým, že nebude poškodeného obmedzovať zasielaním e-mailov a nebude podávať trestné oznámenia a núti ich konať proti ich vôli a to z pomsty za jeho prepustenie zo zamestnania.

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-6T/16/2019 zo dňa 24.11.2023 bol obžalovaný G.. J.. V. Z., J.. uznaný vinným z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona na obdobnom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Obžalovanému boli uložené aj povinnosti a obmedzenia podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. f), ods. 4 písm. h) Trestného zákona.

Odvolací súd z úradnej činnosti zistil, že uvedený rozsudok bol zrušený Krajským súdom v Bratislave uznesením sp. zn. 1To/69/2024 dňa 27.08.2025 a podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku bola trestná vec obžalovaného G.. J.. V. Z., J.. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, postúpená Okresnému úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože žalovaný skutok by mohol byť priestupkom.

Odvolačný súd poukazuje na to, že zásada ne bis in idem, teda právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát za ten istý skutok, je podľa Trestného poriadku vyjadrená aj v ustanovení § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva, pričom v tomto smere treba vychádzať z čl. 153 a 154 c Ústavy Slovenskej republiky a čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa čl. 4 Protokolu 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že jednoznačná a dlhodobá nemenná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd dopadá tak na činy kvalifikované vnútroštátnym právom ako trestné činy, tak i na činy ním kvalifikované ako priestupky, prípadne iné správne delikty a výnimočne i disciplinárne delikty. Európsky súd pre ľudské práva sa nepriklonil k záveru, že zákaz ne bis in idem je obmedzený len na trestné konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady označil za rozhodujúcu totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie.

Pre čl. 4 Protokol č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má však zásadný význam povaha daného činu, pretože tento článok nepochybne dopadá na všetky činy napĺňajúce znaky trestného činu a bráni dvojitému stíhaniu a potrestaniu za tieto trestné činy. Na druhej strane sa nevzťahuje na všetky menej závažné činy, kvalifikované našim právnym poriadkom ako priestupky alebo iné správne delikty, prípadne ako disciplinárne delikty.

Vzhľadom na špecifické ponímanie činu podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd možno zásadu ne bis in idem vziať iba na tie činy kvalifikovateľné správnymi prípadne inými príslušnými orgánmi ako menej závažné činy, teda priestupky, prípadne iné správne delikty a výnimočne i disciplinárne delikty, ktoré majú trestnoprávnu povahu, pričom povaha deliktu sa v tomto smere posudzuje tak z hľadiska chráneného záujmu (či ide o záujem všeobecný alebo partikulárny), z hľadiska adresáta normy (či je norma adresovaná všetkým občanom alebo len skupine osôb so zvláštnym statusom) a z hľadiska účelu a typu sankcie (či má represívny charakter).

S poukazom na vyššie uvedené bolo povinnosťou súdu prvého stupňa zaoberať sa konkurenciou trestného činu kladeného obžalovanému za vinu v tomto konaní so skutkom, ktorý bol postúpený Okresnému úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorých sa obžalovaný mal dopustiť voči tomu istému poškodenému, a prekryva sa doba ich páchania, teda posudzovať, či môžu potenciálne tvoriť súčasť skutkového deja trestného činu, ktorý je predmetom aktuálne prejednávanej obžaloby. V prípade pozitívneho zistenia bol súd prvého stupňa povinný zistiť stav konania na Okresnom úrade Bratislava, a teda či nejde o duplicitné postihnutie za konanie, za ktoré už bol predtým obžalovaný postihnutý v priestupkovom konaní.

Napriek tomu, že obžalovaný v uvedenom smere argumentoval, súd prvého stupňa takto nepostupoval a s námietkami obžalovaného sa argumentačne vôbec nevysporiadal, preto odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, ktorému prikázal, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Úlohou súdu prvého stupňa bude zaoberať sa otázkami, ktoré vyššie pomenoval odvolací súd, pritom bude potrebné sa argumentačne podrobne v tomto smere v rozsudku i vyjadriť a následne na základe usporiadaného racionálneho procesu založenom na znení Trestného zákona vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.